

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Calvmnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Petrum. Quidam verò dicunt, quòd quando per artem sic fit, vt possit separari, & coniungi, & ita cõsecratur, quòd etiam si separetur, non amittit consecrationem, & ita videtur esse in vsu apud quosdam dominos, habentes huiusmodi calices, quos separant, vt minorem locum occupent, & facilius portentur. Neque hæc opinio videtur reprobanda.

3 CALIX argentens consecratus, si deauretur, est iterum consecrandus: quia consecratio fit in superficie, secundum Petrum de Palud. Secus videtur si deauratio propter vsum cadat, quia consecratio non ita videtur esse in auro, quia etiam sit in argento, nec est simile de decrustatione parietum ecclesiæ, quæ indiget consecrari propter decrustationem, secundum gloss. in cap. ecclesijs. de consecra. distinction. 1. ita seruat consuetudo legis interpret.

4 CALIX per aliquos istus datos à fabro non probatur in iure, quòd exaceretur. A quo consecratur vide infra. Consecratio ecclesiæ. §. 1. Calicis consecratio videtur posse fieri ab abbatibus, qui vruntur insignibus Episcopalis, quando habent hoc ex consuetudine, vt dicit Cardina. in clem. attendentes, de sta. re. suprâ, Abbas. §. octauo.

CALVMNIA.

1 CALVMNIA est falsa, & malitiosa impositio criminis, secundum Tho. secunda secundæ, quæst. 68. a. 3. quomodo est peccatum, suprâ, Accusatio. §. 11. Hoc peccatū non solum penitentia deletur, sed oportet proximo læso satisfacere. Si autē quis alteri ex errore imponit crimen falsū, non incurrit formaliter calumniæ vitium, sed tantum materialiter, teneturq; ultra penitentiam satisfacere læso. Fuit enim in culpa: non enim debebat asserendo proferre, quod pro certo nesciebat, in alterius præiudiciū, & cū notabiliter proximum læserit, mortaliter peccauit. Debebat enim aduertere, quia de bono nō paruo proximi agebatur, negligentia in hoc fuit mortalis.

CAMPSOR.

1 CAMPSORIA ars, secundum Caieta. in quolibet de cambijs, est negotiatio in cõmutationē numismatum. Et quamuis à philosopho vituperetur, & ratione materiæ, quia tantum numismata tractat, à proprio numi vsu diuertens, & ratione finis, quia lucri gratia, quod sine caret, fit. Si tamen ex parte Campsoris bono fine honestetur, puta si propter familiæ sustentationem, vel alio bono fine exerceatur, erit licita. Et dicit Thom. opuscu. 73. c. 13. quòd ars campsoria vitur de se numismate ad debitum, & idoneum vsum: & quòd illud lucrum, vel illud plus, quod accipitur à campforibus in tali permutatione monetæ, non accipitur ratione pecuniæ, que de se non parit pecuniam, seu de se est inuendibilis, sed ad vitandum damnum sine ratione periculi, vel interesse, vt subueniatur familiarijs personarum, domorum, & ministrorum, laboribusque, & expensis in arte necessaria, & licita, ne frustra ponant operam, & sudorem suum ad aliorum vtilitatem, neque Dominus hos campsores de templo expulit, quia sit illicita, sed quia in tali loco fieri non debebat, secundum Thomam opuscu. suprâ.

2 PECUNIA formaliter sumpta secundum valorem, quem ex statuto legis habet, est inuendibilis, vt dicit Sanctus Thomas suprâ, est enim mensura in permutationibus, vt dicit idem Thomas, Primò de re. prin. c. 14. cuius primus vsus est, permutatio pro rebus venalibus necessarijs ad humanam vitam. Secundus vsus est commutatio pro alia pecunia, & ad hoc vitur ars campforia ex Caietan in quol. suprâ. Materialiter autem sumpta, vt est aurum, vel æs conflatile, potest vendi sicut ceteræ res, & loca i.

3 IN cambijs datur talis regula: videlicet, Quotiescunque in cambijs arbitrio bonorum, & peritorum in tali arte, pars capiens cambium non magis grauatur, quàm dans, nec econuerso, & distantia temporis nil lucri affert,

f 2 nunquam